

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 9Csp/84/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119331109
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Škrovanová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2021:6119331109.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: XX XXX XXX, zastúpený Advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679 proti žalovanej: E.L. W., nar. XX.X.XXXX, bytom X., F. X, zastúpená advokátom: JUDr. Peter Vachan, AK Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 42 350 026 o zaplatenie sumy 3 430,50 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3 430,50 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 267,94 € od 7.10.2018 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom o výške trov odvolacieho konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou postúpenou tunajšiemu súdu dňa 11.10.2019 voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 3430,50 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 7.10.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania, a to titulom nesplnenia záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V žalobe uviedol, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2015 žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 4300 €, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v 84 pravidelných mesačných splátkach po 92,91 €. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver nesplácala riadne a včas. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatila. Na základe toho žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 21.9.2018 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovanú k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca na splnenie tejto povinnosti poskytol žalovanej lehotu 15 dní, táto uplynula 6.10.2018. Žalovaná dlh neuhradila, preto žalobca požaduje tiež úrok z omeškania. Na podanie žaloby upozornil žalobca žalovanú predžalobnou upomienkou zo dňa 10.4.2019. Žalovaná ku dňu podania žaloby uhradila sumu 2992,20 €. Žalovaná suma pozostáva z istiny predstavujúcej 32. až 35. splátku vo výške 107 €, úroku vo výške 162,56 € a zosplatennej istiny predstavujúcej 36. až 84. splátku vo výške 3160,94 €.

2. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná včas odpor s odôvodnením. V odpore namietala jednak to, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je riadne uvedený termín konečnej splatnosti úveru, ktorý musí byť určený konkrétnym časovým okamihom. Termín konečnej splatnosti tak, ako je uvedený v zmluve, teda 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom

mesiaci je podľa žalovanej nedostačujúci, navyše ak absentuje splátkový kalendár, nie je jednoznačne jasné, čo je dátum poslednej mesačnej splátky. Tu poukázala na rozhodnutia viacerých krajských súdov SR. Žalovaná ďalej uviedla, že RPMN uvedená v zmluve nie je vypočítaná správne. Podľa interaktívnej kalkulačky dostupnej na internete bola pri zadaní požadovaných parametrov vypočítaná RPMN vo výške 20,74%. Zmluva o spotrebiteľskom úvere teda podľa nej obsahuje nesprávnu výšku RPMN, čo má za následok absenciu tohto údaj. Žalovaná napokon namietala nesplnenie zákonného postupu predchádzajúceho zosplatneniu úveru, Žalobca mal žalovanú najskôr vyzvať na úhradu omeškaných splátok a zároveň ju upozorniť, že ak v stanovenej lehote splátky neuhradí, pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, tak ako to vyplýva z § 53 ods. 9 OZ. Pokiaľ sa žalobca odvoláva na hlavu 6 Obchodných podmienok s názvom ukončenie zmluvy, žalovaná uvádza, že súdy v SR už viackrát v spotrebiteľských sporoch potvrdili, že súčasťou zmluvy môže byť len dokument, s ktorým bol spotrebiteľ vopred oboznámený a na ktorom je podpísaný spotrebiteľ. Preto sa žalobca nemôže odvolávať na uvedené ustanovenia Obchodných podmienok. Nie je teda zo strany žalobcu možné požadovať jednorazové splatenie dlhu. Žalobca nemá nárok na zaplatenie neuhradených splátok, ktorých zročnosť nastala od 1. splátky po splátku zročnú bezprostredne tri roky späťne odo doručenia žaloby, tieto splátky pokiaľ neboli uhradené, sú premlčané a zároveň žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žaloby, v tejto časti bola žaloba podaná predčasne.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu uviedol, že pokiaľ ide o konečnú splatnosť úveru, veriteľ použil objektívne zisťiteľné kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť úveru. I podľa právnej teórie pojem termín predstavuje pevný bod, ktorý ale nemusí byť určený konkrétne, napr. dátumom, ak je ho možné určiť na základe výkladových pravidiel. Uviedol, že v danom prípade je 15. dňom v poslednom mesiaci deň 15.9.2022. Tu poukázal na dve rozhodnutia krajských súdov SR. Pokiaľ ide o RPMN, žalobca uviedol, že žalovaný pri výpočte RPMN použil internetovú kalkulačku. Tieto kalkulačky však obsahujú políčka na základné údaje bez zohľadnenia akýchkoľvek špecifik jednotlivých poskytnutých úverov, na základe čoho vznikajú odchýlky. Pokiaľ ide o postup predchádzajúci zosplatneniu úveru, toto bolo vykonané v súlade so zmluvnými podmienkami hlavy 6 § 3, ktorá pojednáva o tom, že ak sa žalovaný oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace je žalovaný povinný na požiadanie splatiť celý čerpaný úver, o čom bola žalovaná upovedomená na základe podpísania úverovej zmluvy spolu s úverovými podmienkami. Žalobca uviedol, že žalovaná bola niekoľkokrát upozorňovaná na vzniknutý dlh aj na porušenie platobnej disciplíny, či už písomne, alebo cez textové správy. Odkaz na všeobecné obchodné podmienky je pritom uvedený v zmluve a samotná zmluva naň odkazuje najmenej 35 krát. Dohoda o strate výhody splátok a možnosti zosplatiť úver je dohodnutá priamo v zmluve. Na porušenie povinnosti riadne splácať žalobca upozornil žalovanú listom zo dňa 10.4.2019 podľa § 53 ods. 9 OZ a následne jednostranným právnym úkonom úver zosplatnil podľa § 565 OZ.

4. Okresný súd Senica vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 9Csp 84/2019 - 85 zo dňa 20.1.2020, ktorým žalobu zamietol s odôvodnením, že je zjavne problematické zistiť termín konečnej splatnosti úveru a jednoznačne určiť deň, na ktorý konečná splatnosť úveru pripadá. Súd preto uzavrel, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonom vyžadovanú náležitosť, a to termín konečnej splatnosti úveru, v dôsledku čoho úver poskytnutý žalovanej treba považovať za úver bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná je teda povinná žalobcovi vrátiť len istinu. Za odôvodnenú považoval tiež námietku žalovanej týkajúcu sa nedodržania postupu vyžadovaného zákonom pred samotným zosplatením úveru. V zmysle zákona môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ, teda žiadať o zaplatenie celej pohľadávky, najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca síce tvrdil, že žalovanú na uplatnenie tohto práva upozornil, avšak svoje tvrdenie nepreukázal. Žalobca súdu nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že by žalovaná pred zosplatením úveru zo strany žalobcu upozornená v zmysle § 565 OZ. Za týchto okolností nemohlo prísť zo strany žalobcu k platnému vyhláseniu predčasne splatnosti úveru a žalobca teda nemá právo od žalovanej požadovať splátky, ktorých zročnosť ešte nenastala. Keďže súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov a nemal za splnené predpoklady pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko podľa súdu malo byť ku dňu rozhodovania z istiny uhradených 2610,69 € ($4300 : 84 = 51,19$ € mesačne, k 201.2020 malo byť uhradených 51 splátok, t.j. $51,19 \times 51 = 2610,69$ €), z čoho vyplynulo, že žalovaná zjavne uhradila vyššiu sumu, než mala.

5. Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. K dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a konečnej splatnosti poskytnutého úveru uviedol, že veriteľ použil objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/23/2016. Pokiaľ ide o tvrdenie, že sám žalobca vo vyjadrení uviedol zlý dátum, žalobca poukazuje, že išlo len o chybu v písaní. K pojmu termín uviedol, že podľa právnej teórie tento pojem predstavuje pevný bod, ktorý ale nemusí byť určený konkrétne napr. dátumom, ak je možné ho určiť na základe výkladových pravidiel. Poukázal na rozsudky Okresného súdu Poprad z 21. novembra 2017 sp. zn. 17Csp/158/2017 (bod 12) a Okresného súdu Lučenec zo 16. októbra 2017 sp. zn. 13Csp/132/2017 (bod 25). K zosplatneniu uviedol, že riadne dodržal a striktno postupoval v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Dodal, že strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale veriteľ toto právo môže uplatniť najskôr po uplynutí trojmesačnej lehoty od omeškania dlžníka so zaplatením splátky a ak veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky. Poukázal, že žalovaná bola niekoľkokrát upozorňovaná na vzniknutý dlh, na porušenie platobnej disciplíny a podaniu žaloby predchádzalo viacero informovaní a výziev. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne zmenil a žalobe vyhovel. Žalobca zároveň doložil výzvu k plneniu dlžnej čiastky zo dňa 21.8.2018 spolu s podacím hárkom.

6. Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 26CoCsp/41/2020 - 114 zo dňa 23.10.2020 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd sa nestotožnil so záverom prvostupňového súdu o bezpoplatkovosti a bezúročnosti dojednaného úveru ani so záverom, že žalovaná bola povinná splácať dohodnutý úver v splátkach len po 51,91 €, a tak pokiaľ uhradila žalobcovi sumu 2 610,69 eur, nemá žiaden dlh. Z dokazovania totiž jednoznačne vyplynulo, že v zmysle platnej úverovej zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že žalovaná bola povinná úver splácať v mesačných splátkach po 92,91 € splatných vždy 15. deň kalendárneho mesiaca s tým, že omeškanie takejto splátky po dobu viac ako 3 mesiace odo dňa jej splatnosti zakladá právo veriteľa vyzvať dlžníka na predčasné splatenie úveru v lehote ním určenej (Hlava 6, § 3 Úverových zmluvných podmienok). Krajský súd uviedol, že vždy, a to i v prípade zosplatnenia úveru veriteľom je potrebné pre posúdenie nárokov z uzatvorenej úverovej zmluvy rešpektovať dohodu zmluvných strán o výške splátky úveru. Odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie o absencii údajov o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Má za to, že je potrebné aplikovať eurokonformný výklad a z údajov „84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“, jednoznačne vyplýva termín konečnej splatnosti úveru, z ktorej priemerný spotrebiteľ vie presne určiť termín konečnej splatnosti úveru a je irelevantné, že žalobca vo svojom vyjadrení pochybil a dátum konečnej splatnosti neuviedol správne. K tomuto je potrebné poukázať na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, kde je skonštatované, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva uvádzala konkrétny dátum (termín konečnej splatnosti úveru). Odvolací súd uzavrel, že z dokazovania nevyplývalo, že by neexistovala splatná pohľadávka, ktorej zaplatenia sa žalobca v tomto konaní domáha, z ktorého dôvodu rozsudok súdu prvej inštancie zrušil. Okresnému súdu uložil opätovne posúdiť všetky náležitosti úverovej zmluvy, ustáliť kedy a koľko žalovaná uhradila žalobcovi titulom splácania úveru poskytnutého mu na základe úverovej zmluvy a následne posúdiť dôvodnosť všetkých uplatnených nárokov žalobcu, a to tak z hľadiska zmluvy, ako aj z hľadiska zákona, a opätovne o nich rozhodnúť. Súčasne uložil prvostupňovému súdu rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania.

7. Žalobca, jeho právny zástupca, žalovaná ani jej právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili, aby súd rozhodol vo veci v ich neprítomnosti. Súd preto pojednával a rozhodoval v ich neprítomnosti.

8. Súd sa oboznámil s vyjadrením žalovanej zo dňa 8.2.2021 a doplnil dokazovanie oboznámením výzvy k plneniu dlžnej sumy spolu s podacím hárkom a zistil tento skutkový stav veci:

9. Medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 1.10.2015 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 4300 €. Žalovaná sa zaviazala žalobcovi vrátiť konečnú sumu 7804,44 € a to v 84 mesačných splátkach po 92,91 €, pri dohodnutej ročnej úrokovej sadzbe 18,64 % , RPMN 20,5 % , priemernej hodnote RPMN 15,44 % , s dohodnutými poplatkami za službu Zmena výšky a počtu splátok vo výške 1,49 € mesačne a za službu Odložené

splátky vo výške 1,49 € mesačne. Pokiaľ ide o splatnosť jednotlivých splátok, v zmluve bolo uvedené, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Termín konečnej splatnosti je 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. V zmluve sa ďalej uvádza, že spôsob výplaty úveru klientovi je na bežný účet a pre taký prípad je v zmluve uvedené, že v prípade výplaty úveru na bankový účet klienta sa má za to, že úver bol poskytnutý tretí deň po dni podpisu zmluvy (a to aj na účely výpočtu RPMN). V zmluve sú tiež údaje o revolvingovom úvere, tento ale nebol predmetom žaloby. Priamo v zmluve je ustanovenie, v zmysle ktorého za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia zmluvných povinností) musí žalovaná na požiadanie splatiť celý čerpaný úver (tzv. zosplatnenie úveru).

10. V § 3 Hlavy 7 písm. a) úverových zmluvných podmienok žalobcu s názvom Ukončenie zmluvy uvedené, že klient je povinný celý čerpaný úver na požiadanie splatiť v prípade, že sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V zmysle § 7 Hlavy 7 úverových zmluvných podmienok v prípadoch uvedených v § 3 písm. a), b) a c) tejto Hlavy, prirastie neuhradený úrok (na ktorý vznikol nárok do zosplatnenia) a nehradené úhrady za poistenie k poskytnutej istine. Zároveň je klient povinný hradiť dohodnutý úrok aj v prípade zosplatnenia, a to až do doby úplného vrátenia úveru.

11. Z výpisu čerpania splátok a úhrad je zrejmé, že žalovaná zaplatila celkovo sumu 2992,20 €, z toho suma 1032,06 € bola pripísaná na istinu a suma 1960,14 € na úrok. 33. splátka úveru bola uhradená len sčasti, 34. splátka úveru splatná 15.9.2018 nebola uhradená vôbec.

12. Výzvou zo dňa 21.8.2018, ktorá jej bola zaslaná dňa 22.8.2018, bola žalovaná zo strany žalobcu vyzvaná na zaplatenie sumy 305,31 €, ktorá suma predstavuje dlžné splátky a ostatné nároky vyplývajúce z úverovej zmluvy a tiež náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Zároveň bola upozornená, že v prípade ďalšieho omeškania bude žalobca po splnení podmienok podľa § 53 ods. 8 OZ oprávnený požadovať okamžité splatenie celého úveru vrátane príslušenstva a podnikne ďalšie kroky vedúce k súdnemu konaniu.

13. Listom zo dňa 21.9.2018 bola žalovaná vyzvaná k splateniu celého úveru, a to najneskôr do 15 dní od spísania výzvy. Výzva bola žalovanej odoslaná dňa 25.9.2018.

14. Z predžalobnej upomienky nie je zrejmé, či bola adresovaná žalovanej, nie je v nej uvedený ani dátum vyhotovenia. Taktiež nebolo preukázané zaslanie predžalobnej upomienky žalovanej.

15. Žalovaná v zastúpení svojím právnym zástupcom v písomnom vyjadrení zo dňa 8.2.2021 uvádza, že veriteľ je povinný uplatniť svoje právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v zmysle § 565 druhá veta OZ, t.j. najneskôr do splatnosti najbližšej splátky úveru. Ak toto právo nevyužije, právo na predčasné zosplatnenie mu zaniká a dlžník je povinný uhrádzať individuálne splátky úveru, pričom k zosplatneniu úveru účinným spôsobom nedôjde. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ komplikuje určenie splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky v súvislosti s vyhlásením predčasnej splatnosti úveru podľa druhej vety § 565 OZ, v tomto prípade je podľa žalovanej potrebné pristúpiť k výkladu, že veriteľovi patrí právo na predčasné zosplatnenie úveru do tej najbližšej splátky úveru, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky úveru za predpokladu, že je zároveň dlžník upozornený v lehote § 53 ods. 9 OZ na existenciu dlhu a na možnosť predčasného zosplatnenia úveru.

16. Podľa § 489 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej spotrebiteľskej zmluvy záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

17. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenie,

sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 9 OZ účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 OZ účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 39 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

22. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy Na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 497 ObZ účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. Podľa § 502 ods. 1 prvá veta ObZ účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

26. Podľa § 503 ods. 1, 2 ObZ účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

27. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu, za viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu veci vyvodil súd ten právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne. V konaní bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako

dĺžníčkou bola platne uzavretá zmluva o úvere, pričom vzhľadom na charakter a postavenie zmluvných strán sa jedná o spotrebiteľský úver.

28. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 4300 €, ktorý mala splácať v 84-tich pravidelných mesačných splátkach po 92,91 € mesačne. V zmluve bol dohodnutý úrok vo výške 18,64 % a konečná suma na splatenie predstavovala 7804,44 €. Uvedené žalovaná nerozporovala. Námietky nemala ani voči výpisu, z ktorého je zrejmé, že žalovaná zaplatila celkovo sumu 2992,20 €, z toho suma 1032,06 € bola pripísaná na istinu a suma 1960,14 € na úrok. Nenamietala ani voči špecifikácii žalovanej sumy, podľa ktorej táto pozostáva z istiny predstavujúcej 32. až 35. splátku vo výške 107 €, úroku vo výške 162,56 € a zosplatennej istiny predstavujúcej 36. až 84. splátku vo výške 3160,94 €. Uvedené skutočnosti je preto možné považovať za nesporné a z týchto súd ďalej vychádzal.

Žalovaná namietala, že zmluva neobsahuje jednu z podstatných náležitostí stanovených zákonom, a to termín konečnej splatnosti úveru, ktorý nedostatok v zmysle zákona má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Konečná splatnosť úveru bola určená ako „84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. Súd súhlasí s názorom prezentovaným žalobcom, že termín predstavuje pevný bod, ktorý ale nemusí byť určený konkrétne, napr. dátumom, ak je ho možné určiť na základe výkladových pravidiel. V zmysle záverov odvolacieho súdu, ktorými je súd viazaný, je potrebné aplikovať eurokonformný výklad a z údaju „84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“, jednoznačne vyplýva termín konečnej splatnosti úveru, z ktorej priemerný spotrebiteľ vie presne určiť termín konečnej splatnosti úveru. Námietka žalovanej je teda nedôvodná. Pokiaľ ide o žalovanou namietanú nesprávnosť RPMN, údaj z internetovej kalkulačky nie je podľa názoru súdu dostatočným dôkazom nesprávnosti výpočtu RPMN, ako uviedol žalobca, tieto kalkulačky obsahujú políčka na základné údaje bez zohľadnenia akýchkoľvek špecifik jednotlivých poskytnutých úverov, na základe čoho vznikajú odchýlky. Žalovaná nepreukázala, že by výpočet RPMN v danom prípade bol nesprávny. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že možnosť predčasného zosplatenia úveru je obsiahnutá len v úverových podmienkach, čo je neprípustné, uvedené nebolo v konaní preukázané, naopak, právo zosplatiť úver bolo dohodnuté medzi stranami priamo v zmluve. Nedôvodnou bola i námietka žalovanej týkajúca sa nedodržania postupu vyžadovaného zákonom pred samotným zosplatením úveru. Doloženou výzvou bolo preukázané, že žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy výzvou zo dňa 21.8.2018, ktorá jej bola zaslaná dňa 22.8.2018. Žalovaná bola vyzvaná na zaplatenie omeškanej sumy, zároveň bola upozornená, že v prípade ďalšieho omeškania bude žalobca po splnení podmienok podľa § 53 ods. 8 OZ oprávnený požadovať okamžité splatenie celého úveru vrátane príslušenstva. Ako uviedol žalobca, a žalovaná uvedené nerozporovala, omeškanou splátkou bola 32. splátka, teda splátka zročná 15.6.2018. Keďže žalovaná dlžnú sumu neuhradila, žalobca využil svoje právo a úver predčasne zosplatiť, a to po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky zročnej 15.6.2018. Žalovaná bola vyzvaná k splateniu celého úveru vo výške 3555,21 € listom zo dňa 21.9.2018. Tvrdenia žalovanej ohľadom zániku práva na predčasné zosplatenie úveru, ak tak žalobca neurobil do tej najbližšej splátky úveru, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky úveru, je možné považovať za neopodstatnené. Uvedené zákon neustanovuje. Je pravda, že v zmysle druhej vety § 565 OZ právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, presnejšie v deň predchádzajúci splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, nakoľko následne by mohol veriteľ žiadať zaplatenie celého dlhu už pre nezaplatenie nasledujúcej zročnej splátky. To znamená, že žiadosť o zaplatenie celého dlhu musí byť dlžníkovi doručená do momentu splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Ak uvedené veriteľ nestihne a dlžník najbližšiu nasledujúcu splátku riadne uhradí, má veriteľ právo požadovať len zaplatenie konkrétnej neuhradenej splátky. Avšak vzhľadom k špecifikám možnosti predčasného zosplatenia úveru v prípade, ak dlžníkom je spotrebiteľ je zjavné, že zákonodarca sa vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám nevysporiadal s ustanovením druhej vety § 565 OZ. Súd má za to, že uvedená časť ustanovenia § 565 pri spotrebiteľských zmluvách neplatí (pozri VOJČÍK, Peter: Spotrebiteľská zmluva (ochrana spotrebiteľa). In: Bulletin slovenskej advokácie, 2018, roč. 14, č.12, s. 15-20). Na základe uvedeného má súd za to, že žaloba bola podaná dôvodne, námietky žalovanej boli neopodstatnené a preto po doplnení dokazovania aj s prihliadnutím k právnym záverom odvolacieho súdu žalobe v celom rozsahu vyhovel.

29. O trovách konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobcu bol v konaní plne úspešný, súd mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

30. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 a 3 CSP, v zmysle ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci. Nakoľko žalobca bol v rámci odvolacieho konania plne úspešný, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, v dvoch vyhotoveniach.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov.